I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

TANÁCS

A TANÁCS ÁLLÁSFOGLALÁSA

(2008. december 2.)

a tőkekivonási adók összehangolásáról

(2008/C 323/01)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

TUDOMÁSUL VÉVE a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak címzett, a tagállamok közvetlenadó-rendszereinek a belső piacon való összehangolásáról és a tőkekivonási adóról szóló két, 2006. december 19-i bizottsági közleményt;

EMLÉKEZTETVE arra, hogy az EU-n belül a különböző adófennhatóságok egymás mellett létezésének az a következménye, hogy a gazdasági tevékenység csupán egy adófennhatóság adórendszerének hatálya alá tartozó áthelyezése más elbírálás alá esik, mint a gazdasági tevékenység kettő vagy több adófennhatóság jogi szabályozásának hatálya alá tartozó áthelyezése;

ELISMERVE ezért, hogy a gazdasági tevékenységek kettő vagy több adófennhatóság alá tartozó áthelyezésének eredményeként esetleg megvalósuló kettős adóztatás elkerülése céljából – a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása mellett – megfelelő az összehangolás;

HANGSÚLYOZVA, hogy az e célkitűzések megvalósítása céljából javasolt valamennyi megoldásnak reálisnak kell lennie, lehetőség szerint a meglévő eszközökre – többek közt a kettős adózás elkerüléséről szóló kétoldalú egyezményekre – kell támaszkodnia, korlátoznia kell az adófizetőkre és a közigazgatási szervekre nehezedő adminisztratív terheket, és védelmeznie kell a tagállamok jogos pénzügyi érdekeit;

HANGSÚLYOZVA továbbá, hogy az alapelvek politikai elkötelezettséget jelentenek, amelyek végrehajtása a tagállamok döntésére van bízva, és ennélfogva nem érintik a tagállamok jogait és kötelezettségeit, sem pedig a tagállamok és a Közösség Szerződés szerinti hatásköreit,

FELKÉRI a tagállamokat az alábbi alapelvek elfogadására:

A. „A gazdasági tevékenység áthelyezése” minden olyan művelet, amely révén egy társaságiadó-fizetésre kötelezett adófizető vagy egy üzleti tevékenységben részt vevő természetes személy:

1. társasági adó vagy személyi jövedelemadó fizetési kötelessége megszűnik az egyik tagállamban (kilépési állam), és ugyanakkor egy másik tagállamban (fogadó állam) társasági adó vagy személyi jövedelemadó fizetésére kötelezetté válik; vagy

2. eszközök és források kombinációját helyezi át a kilépési állambeli központi irodából vagy állandó székhelyről a fogadó állambeli központi irodába vagy állandó székhelyre.

B. Amennyiben a gazdasági tevékenységek áthelyezésekor a kilépési állam fenntartja magának azt a jogot, hogy megadóztassa a tartalékokat (a realizált, de adózási szempontból még el nem számolt nyereségek) és részben vagy egészben visszavonja a képzett céltartalékokat (a még nem jelentkező, de adózási szempontból már elszámolt kiadások), a fogadó állam előírhatja azonos vagy eltérő összegű tartalékok vagy céltartalékok képzését az adóalapra ezen államban alkalmazandó szabályoknak megfelelően, valamint engedélyezheti azok levonását azon pénzügyi év adóköteles eredményéből, amelyben azokat képezték.

C. Amennyiben a gazdasági tevékenységek áthelyezésekor a kilépési állam fenntartja magának azt a jogot, hogy megadóztassa az adófizetőknek az eszközöknek megfelelő – ezen eszközöknek az áthelyezés időpontjában érvényes forgalmi értéke és a könyv szerinti értékük közötti különbség formájában kiszámított – nem realizált nyereségét, a fogadó állam az áthelyezés napján érvényes forgalmi értéket tekinti a későbbi nyereség kiszámítása alapjának elidegenítés esetén.

D. Amennyiben a fogadó állam és a kilépési állam között nézeteltérés alakul ki az eszközöknek az áthelyezés napján érvényes forgalmi értékével kapcsolatban, a két állam a vita rendezésére a megfelelő eljárást alkalmazza.

E. A fogadó állam megkívánhatja a gazdasági tevékenység áthelyezésében részt vevő adófizetőtől, hogy igazolást nyújtson be arról, hogy a kilépési állam a fent meghatározott feltételek mellett élt vagy élni fog a jogával, valamint a kilépési állam által alkalmazott forgalmi értékre vonatkozó igazolást.

F. A kölcsönös segítésnyújtással kapcsolatban közösségi szinten meghatározott rendelkezések előírják azt a keretet, amelyen belül a fogadó állam segítséget nyújt a kilépési államnak, különösen az elidegenítés dátumának meghatározásában.